

torum statucateruar nec in aliquo luxoria / temulentia. i. quae p̄ audari
pauperem uero lazarus dirē famē & amara aegritudinis irauastabat,
minister uero nullus. nec ullum miseriae solacium & ex mensa diuitis quae
parasitos & luxoriosos usque ad distinctionem & crapulam satiabat. p̄ miser
quidem quae p̄ uentur ad lazarus ueniebant fame periclitantem,
& tamen ita p̄tulit hanc tam diram tamque deterrimam pauperatē
ut neque amarum sermonem p̄ seque blasphemum proferret & in uo
tum; sed sicut aurum uehementius igne impuriat & sincerius redditur,
ita etiam ille passionibus & cruciatibus examinatus. clarior & splendidior
per patientiam reddebatur, & enim si uidenter tantum modo diuites
quosque adfligantur humiles & tabescunt. ac distenduntur in uicia
& ut aet̄ ipsa amarior redditur, & iam sine necessariis non dedit cibis,
& iam sine mediocritate uideantur habere ministeria, lazarus qui uita erat
pauper ut alius nullus fuit & non solum pauper sed aeger ut nullus alius
aeger fuit, & qui nullum omnino non dedit ammi nistrum / sed nec solacium
quidem habuit in medio uicinitatis, ut in ultimis aegens deserat famem paci
entis somnum sed plus ex abundantia uicinitatis ^{diuitis sepulchra} uidebat enim diu
tem rerum copias tamquam fontibus, & fluminibus inundantem; seu uero ab
omnibus quidem refrigerium nullum capientem / solis uero canibus iacere
miserendum; Ita enim ex aegritudine resolutus, ut ne ipsos quidem ualere
abigere, hic ergo nisi fuerat summa aegritudo sophiae quanto haec omnia tam pa
tienter tam fideliter p̄tulisset, uideret quae se ipsi non laesit. An illo potuit
laedi? Etenim enim & rep̄eam promissionis meae sermonem, quidem quod in hi
morbus incorporis quid paenuria rerum omnium / quid in uentis ulceribus, exier
quid uicinitas auariditatis, ac sup̄ bile dedit potuit ad hanc ^{di} tam diu aut in quo ex his
omnibus resolutus aut fractus est. ab auri uirtutibus nihil omnino; quoniam immo
& angustus rerum magis solidatus est, & hinc illi coronae parati sunt, unde ex
infeliciores putabatur, inde ex palma uictoriae / inde aeterna remuneratio, unde
cruciatibus multiplicabatur & iniuria; famē illa abundantiam parabat futu
rorum bonorum, & p̄tudo illa uita parabat aeternam, illo era illa quae canes
lambebant / splendorem gloriae angelorum ministrandam ferebant, inhumanis
& crudelis diuitis dispectus adque adianuas eius cubile contempnum / patri seya
braam piissimō si nūc & beatitudinis eius confortio promittebat, quid uero ap̄
tolus paulus / si enim absurdum puto iterum uirihuius facere mentionem,

de lazar

20